ama yapamiyorum

Bu ülkede sol, sosyalizm, devrimcilik denildi mi, akla 1968 kusağı gelir. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mahir Çayan ve diğerleri, hepsi bu kuşaktandır.

Neden böyledir? 1968-1972'yi analım, hiç itirazım yok, ama bu ülkenin devrimci mücadele tarihi esas olarak bu dönemden mi ibarettir?

Türkiye İşçi Partisi'nin 1965 yılı seçimlerindeki büyük çıkışını saymazsak, 1968 öncemiz oldukça zayıf... Sosyalist mücadele 1920'li yıllardan beri var ama, toplumda ses getirmesi, kitlesellik kazanması 1960'lı yıllarda başlıyor.

Peki sonrası yok mu? Bu ülkede 1975-1980 dönemi yok mu? 1980'den sonra geçen 29 yıl yok mu?

O yıllara ait anılmaya değer fazla bir şey bulunamıyor anlaşılan.

Türkiye devrimci hareketi tepe noktasına 1968-1972'de ulaşmış ve bu nokta değil aşılmak, bir daha oraya kadar bile gelinememiş.

Geçmişten güç alınacaksa, hazır 1968-72 var; geçmiş örnek alınacaksa yine bu dönem var. Bu dönem harcana harcana bakalım ne zaman bitecek?

Kuyerelforum'da apoaytekin adını kullanan bir arkadaş aşağıdaki satırları -öfke ile- yazmış. Biraz abartma var ama haksız değil.

Yahu Turkiye'de Sol kaldi mi? Ya da neden ben goremiyorum, gordugum tek sey gittikce marjinallesen bir gurup zavalli solcu...Slogan atmaktan baska ne ise yaradik. Ancak Denizler, mahirler, ibolar ve yasasin sosyalizm!" diye biliyoruz, ve baska da bir halta da yaramiyoruz... Neden biz Ibo olamiyoruz, Deniz olamiyoruz. Sol 68 kusagiyla aniliyor hep...

Bugün yok, sadece o yıllar ve o insanlar var işte... Onların varlığı bugünden kaçmak için de iyi bir gerekçe oluyor.

Aslında benim açımdan tam keyfi çıkarılacak zaman...

1967-1972 arasında ODTÜ'de öğrenciydim ve 1968-72'nin bazısı öldürülmüş bazısı yaşayan isimlerinin büyük bölümünü tanırım.

Dahası: Ocak 1971'de 6. ve son sayısı yayımlanan Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu'nun -TDGF- yayın organı İleri dergisinin yazı işleri sorumlusuydum. Aynı yılın Mart ve Nisan aylarında THKP-C'nin gayrı resmi yayın organı sayılan Kurtuluş gazetesini ve Kurtuluş Yayınları'ndan çıkan broşürlerin yayınlanmasıyla uğraşan üç kişiden birisiydim. (Diğer ikisi Ali Orhan Yücelalp ve 1970'li yıllarda vefat eden İlhan Kalaycıoğlu'dur.)

1971 Mayıs ayından itibaren Ankara'da THKP-C'nin aranan kişileri arasında merkez irtibatın sağlanması konusunda görevliydim. Benim irtibat sağladıklarım Sinan Kazım Özüdoğru, Ertuğrul Kürkçü ve Yusuf Küpeli idi. Aynı alanda görevli başka arkadaşlar da vardı. ODTÜ'den Koray Doğan'a bağlı olarak çalışıyorduk. Koray daha sonraki aylarda basılmış olan bir evin kapısını çalıp, ardından polisleri görünce kaçmaya başlar ve vurularak öldürülür.

Doğrusunu isterseniz tam da keyfi çıkarılacak zaman...

Yukarıdaki pratiği anlatmak da anlatmak ve hatta o yıllardaki konuşma ve karşılaşmaları da bugüne taşımak fazlasıyla mümkün...

Mesela "Ulaş Bardakçı ile ODTÜ'de karşılaşırdık, bir gün kendisine demiştim ki..." ya da "SBF yurduna her gittiğimde Sinan Kazım'ı görürdüm" gibi, ya da "Mahir konuşmaya bir başladı mı, o kadar uzun konuşurdu ki, sorma" gibi... çok şey anlatmak mümkün...

Benim açımdan tam da keyfi çıkarılacak zaman yani...

Bir de tatsız sorular olmasa...

40 yıl öncesi güzeldi, ama çoktan geride kaldı. Sen bugün ne yapıyorsun, onu anlat?

Güzel bir geçmiş, bugünün yerini tutamaz.

40 yılda dünya çok değişti. Bu çok değişen dünyada siz, kapitalizme karşı mücadelenin neresinde ne yapıyorsunuz?

Tatsız ama açıklayıcı sorular...

Ben de o dönemdenim. Kıyıdan köşeden birisi de değilim üstelik... Ama o dönemle övünmek istemiyorum.

O dönemi anmaktan öteye gitmeyenlere fazla bir şey söylemeyeceğim.

Sadece fazla abartmayın, olmaz mı!